

Sygn. akt I ACa 1459/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Struzik (spr.)
Sędziowie:	SSA Anna Kowacz-Braun SSA Teresa Rak
Protokolant:	sekr.sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2015 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w K.

przeciwko A. M.

o zapłatę

na skutek skargi pozwanej o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 maja 2013 r. sygn. akt I ACa 402/13

oddala skargę.

Sygn. akt I ACa 1459/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2012 r. sygn. akt IX GC 262/12 Sąd Okręgowy w Krakowie zasądził od pozwanej A. M. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę 104.184,55 zł z ustawowymi odsetkami od poszczególnych części tej kwoty od bliżej wskazanych w wyroku dat oraz kwotę 8.827 zł tytułem kosztów postępowania. Zasądzona kwota stanowiła niezapłaconą cenę za nabywany przez pozwaną od powodowej spółki towar (napoje alkoholowe).

Po rozpoznaniu apelacji pozwanej od powyższego wyroku Sąd Apelacyjny w Krakowie wyrokiem z dnia 22 maja 2013 r. sygn. akt I ACa 402/13 zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 56.667,68 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 45.653,85 zł do dnia 11 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 11.013,83 zł od dnia 23 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałej części, zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 4.767 zł tytułem kosztów procesu, oddalił apelację w pozostałej części, zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego i nakazał pobrać od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2.833 zł tytułem części opłaty apelacyjnej, od której pozwana była zwolniona.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie sąd II instancji zakwestionował uznanie za wiarygodne zeznań świadka P. I., na których opierały się twierdzenia strony powodowej o braku zapłaty czterech faktur wystawionych pozwanej, opiewających na kwotę 45.653,85 zł, wskazując na sprzeczności w zeznaniach tego świadka, jak też sprzeczności tych zeznań z pozostałym materiałem dowodowym oraz na próbę ukrycia przez tego świadka nierzetelnego prowadzenia dokumentacji księgowej w jego spółce (...), działającej jako przedstawiciel powodowej spółki (...). Sąd Apelacyjny odmówił wówczas wiary także zeznaniom świadka A. S. co do wycofania płatności za cztery faktury stwierdzając, że świadek ten jest wieloletnim pracownikiem spółki (...), odpowiada za księgowość tej spółki, a zatem ma wyraźny interes w popieraniu stanowiska prezentowanego przez jej pracodawcę. W konsekwencji Sąd Apelacyjny, odwołując się do raportów kasowych spółki (...), ustalił, że pozwana dokonała płatności za cztery faktury, natomiast twierdzenia pozwanej o dokonaniu płatności za pięć kolejnych faktur, opiewających na kwotę 56.667,68 zł, nie zostały wykazane, zaś sam fakt rażąco nieprawidłowego prowadzenia księgowości spółki(...)ocenił jako niewystarczający do przyjęcia, że pozwana zapłaciła należność za towar tymi fakturami objęty, w sytuacji, gdy ciężar udowodnienia tego faktu spoczywał na pozwanej. Sąd wskazał przy tym, że sam fakt niefrasobliwości pozwanej i jej męża, który wpłacał gotówkę nie żądając pokwitowań, nie jest wystarczający dla przyjęcia dokonania zapłaty za te faktury. Zwrócił też sąd II instancji uwagę na okoliczność, że mąż pozwanej – M. M. potwierdził na fakturach odbiór towaru nimi objętego.

Pozwana w dniu 7 października 2014 r. (data nadania przesyłki na pocztę) wniosła skargę o wznowienie postępowania w wyżej przedstawionej sprawie. Pozwana domagała się zmiany wyroku Sądu apelacyjnego w Krakowie z dnia 22 maja 2013 r. i oddalenia powództwa także co do kwoty nim zasądzonej oraz zasądzenie od strony powodowej na swoją rzecz kosztów procesu. Pozwana wniosła nadto o dopuszczenie dowodu z akt Prokuratury Rejonowej w Myślenicach sygn. DS. 266/13, opinii biegłej księgowej sporządzonej dla potrzeb tamtego postępowania oraz dowodu z potwierdzenia wypłat z konta kredytowego pozwanej. Uzasadniając swą skargę pozwana odwołała się do treści zeznań przesłuchanych przez Prokuraturę Rejonową w Myślenicach już po zakończeniu wyżej omówionego postępowania świadków A. S., L. G., P. I., M. K. i J. R. oraz sporządzonej dla potrzeb tamtego postępowania opinii biegłej z zakresu księgowości L. B., przedstawiając na tej podstawie argumenty, iż dokumentacja rachunkowa spółki(...), należącej do P. I. i M. K. była nierzetelna, zaś zeznania świadków P. I., M. K. i A. S. niewiarygodne, co, przy uwzględnieniu dokumentowanych przez nią dołączonymi do skargi wydrukami wypłat z rachunku kredytowego pozwanej, powinno prowadzić do ustalenia, że pozwana zapłaciła w kasie spółki (...) należność zasądzoną przez Sąd Apelacyjny.

Na wezwanie Sądu Apelacyjnego pozwana w piśmie procesowym z dnia 19 listopada 2014 r. sprecyzowała, że domaga się przeprowadzenia dowodów z protokołów złożonych w Prokuraturze Rejonowej w Myślenicach zeznań świadków P. I. i M. K., M. M. i A. S. na okoliczność sposobu przepływu gotówki przekazywanej pomiędzy firmą (...) i kontrahentami za pośrednictwem agenta M. M. – męża pozwanej, z raportów kasowych na okoliczność dokonania wpłat przez pozwaną oraz z postanowienia Prokuratury o umorzeniu śledztwa.

Sąd Apelacyjny zwrócił się do Prokuratury Rejonowej w Myślenicach o akta o wskazanej w skardze o wznowienie postępowania sygnaturze DS. 266/13 i ustalił, że akta o takiej sygnaturze dotyczą innego postępowania, zaś postępowania przeciwko M. M., do którego dowołuje się skarżąca dotyczą akta tamtejszej Prokuratury sygn. DS. 2066/13.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania oparta została na podstawie z art. 403 § 2 k.p.c. Pozwana powołuje w niej protokołu przesłuchania świadków, które to przesłuchania miały miejsce już po prawomocnym zakończeniu postępowania w sprawie sygn. I ACa 402/13, a które jej zdaniem mogły mieć wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Odnosząc się do kwestii dowodowych wskazać trzeba, że mające obrazować wypłaty z konta kredytowego pozwanej wydruki dołączone do skargi o wznowienie postępowania dotyczą operacji dokonywanych w okresie od 2 do 28 grudnia 2011 r., a zatem są dowodami, które były dostępne dla pozwanej już w trakcie postępowania zakończonego kwestionowanym wyrokiem. W konsekwencji nie mogą one stanowić podstawy skargi o wznowienie postępowania. Nie może stanowić także takiej podstawy opinia biegłej z zakresu księgowości sporządzona dla potrzeb śledztwa, gdyż nie było przeszkód, aby taki dowód wnioskować już w toku procesu cywilnego. Opinia ta stwierdza zresztą jedynie

nierzetelność prowadzenia dokumentacji rachunkowej przez spółkę (...), a w konsekwencji że dokumentacja ta nie może być podstawą do ustalenia przepływów środków finansowych, nie odnosi się zaś do konkretnych wierzytelności spółki (...) wobec pozwanej. Także i raporty kasowe znajdujące się w aktach Prokuratury są dokumentami powstałymi przed zakończeniem procesu w niniejszej sprawie. Stąd sąd oddalił wnioski o przeprowadzenie tych dowodów. Na marginesie tylko można zauważyć, że dowód z raportów kasowych był prowadzony w toku rozpoznania niniejszej sprawy i to ich treść stała się podstawą do ustalenia przez Sąd Apelacyjny faktu zapłaty przez pozwaną części faktur, a w konsekwencji do częściowego oddalenia powództwa, zaś pozwana w skardze o wznowienie postępowania nie powołała żadnych innych raportów kasowych i nie twierdziła, że znajdują się w nich zapisy dokumentujące fakt zapłaty przez nią pozostałych faktur.

Dowód z zeznań świadka M. M. był przeprowadzony w toku niniejszego postępowania, zaś pozwana nie wskazuje na żadne nowe okoliczności, które ujawniłyby się w trakcie jego przesłuchania w Prokuraturze, nie odwołuje się też w skardze o wznowienie do jego zeznań, zaś dowód ten powołuje dopiero w piśmie z dnia 19 listopada 2014 r., nie poddając treści tych zeznań, w przeciwieństwie do zeznań świadków wymienionych w skardze, jakiegokolwiek analizie. Stąd brak było podstawy do prowadzenia tego dowodu.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny we wznowionym postępowaniu przeprowadził dowody z protokołów złożonych w Prokuraturze Rejonowej w Myślenicach zeznań świadków P. I., M. K. i A. S., do których pozwana odwoływała się w skardze o wznowienie postępowania oraz z postanowienia tej Prokuratury z dnia 30 czerwca 2014 r. o umorzeniu postępowania przeciwko M. M..

Przeprowadzone dowody nie dały żadnych podstaw do poczynienia ustaleń faktycznych odmiennych od tych, które poczynił Sąd apelacyjny w Krakowie wydając wyrok w dniu 22 maja 2013 r. Zauważyć trzeba, że Sąd Apelacyjny już wówczas nie dał wiary twierdzeniom tych świadków, jakoby M. M. otrzymywał potwierdzenia wpłat gotówkowych, jak też przyjął, że dokumentacja księgową prowadzona przez spółkę (...) była nierzetelna i nie może stanowić podstawy ustaleń. Nowe okoliczności, o których mówi świadek M. K., a które chociażby potencjalnie mogłyby mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, dotyczą jedynie systemu komputerowego posiadanego przez spółkę (...), w którym miano określać, ile towaru i za jaką kwotę sprzedał M. M., przy czym świadek ten stwierdza, że nie jest zorientowany, czy zestawienie w tym systemie jest wiarygodne oraz że w systemie tym nie było odnotowywane, czy towar zawieszony przez M. M. klientowi został zapłacony. Świadek P. I. nie jest w stanie wyjaśnić rozbieżności w zeznaniach co do wystawiania dowodów wpłat M. M., stwierdza też, że o tym na konto którego klienta były księgowane wpłaty pochodzące od M. M. decydował M. K.. Świadek ten mówi też od wpłatach od innych podmiotów, ale nie wspomina nawet o wpłatach od A. M.. Odnośnie Świadka A. S. sugerowana w skardze rozbieżność ma dotyczyć faktu, czy M. M. otrzymywał dowody wpłat. Świadek ten stwierdza nadto, że M. M. zawsze, wpłacając pieniądze wskazywał, czyje zobowiązania mają być tą gotówką zaspokojone, zaś o tym, na czyje konto zostaną te pieniądze zaksięgowane decydował zawsze M. K..

W istocie zatem dowody powoływane w skardze o wznowienie postępowania dają tylko dodatkowe argumenty dla uznania za trafne ustaleń o niewydawaniu mężowi pozwanej potwierdzeń wpłat gotówki oraz o nierzetelności prowadzonej przez spółkę (...) dokumentacji księgowej. Dowody te nie przynoszą jakiegokolwiek wiedzy o faktach mogących stanowić potwierdzenie dokonania przez pozwaną wpłat za faktury, które Sąd Apelacyjny uznał za niezapłacone, a w konsekwencji nie prowadzą do przyjęcia ustaleń faktycznych odmiennych od tych, które były podstawą kwestionowanego wyroku.

Z powyższych przyczyn, na podstawie art. 412 § 2 k.p.c. skarga, jako bezzasadna, podlegała oddaleniu.